

N:o 15.

Ank. till Riksd. kansli den 6 maj 1907, kl. 12 midd.

Första Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 8, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående ordningsföreskrifter för landskommuner.

Uti en vid innevarande Riksdag inom Andra Kammaran väckt motion, n:o 35, har herr *C. Sandquist* hemställt, »att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utarbeta och snarast möjligt för Riksdagen framlägga förslag till ordningsstadga för rikets landsbygdskommuner.»

Motionen.

Andra Kammarens första tillfälliga utskott, till hvars behandling frågan hänsköts, hemställde uti sitt utlåtande, n:o 6, på anförda skäl, att herr *Sandquists* ifrågavarande motion icke måtte till någon Andra Kammarens åtgärd föranleda.

Andra Kammarens tillfälliga utskotts yttranden samt kammarens beslut.

Då detta ärende den 20 april förevar i Andra Kammaran återtog motionären sitt i motionen framställda yrkande och framlade i stället ett förslag om skrifvelse till Kungl. Maj:t med anhållan det täcktes Kungl. Maj:t förordna, att föreskrifterna i § 13 ordningsstadgan för rikets städer må i tillämpliga delar kunna på kommuns hemställan förklaras gälla äfven för landskommun, som icke är belägen invid eller i närheten af stad.

Med anledning häraf återremitterade Andra Kammaran ärendet till sitt första tillfälliga utskott, som i utlåtande, n:o 8, hemställde,

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 15 Häft. (N:o 15.)

att Andra Kammarén för sin del ville besluta, att Riksdagen med anledning af herr C. Sandquists motion n:o 35 i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan ändring i gällande föreskrifter, att § 13 i ordningsstadgan för rikets städer må i tillämpliga delar och i den ordning som § 30 af samma stadga föreskrifver rörande visst område invid eller i närheten af stad kunna förklaras gällande för landskommun, som därom gör hemställan.

Vid återföretagande den 2 maj af detta ärende biföll Andra Kammarén hvad dess tillfälliga utskott sålunda föreslagit, hvarefter ärendet öfverlämnades till Första Kammarén, som hänsköt detsamma till sitt andra tillfälliga utskott.

*Första
Kammarens
andra till-
fälliga
utskotts
yttrande.*

De stadganden uti ordningsstadgan för rikets städer, hvilka afses uti Andra Kammarens beslut, lyda sålunda:

13 §.

Hvar och en, som vill i stad eller å dess område gifva offentlig föreställning, såsom skådespel, lindansning, konstridning, förevisa djur, konststycke eller annat dylikt, hålla konsert eller eljest utföra musik, anställa maskerad, bal, lekstuga eller andra nöjen, hålla allmänt föredrag, som ej är att hänföra till andaktsöfning eller föreläsning vid läroanstalt, hålla allmänt sammanträde eller göra andra tillställningar af hvad beskaffenhet som helst, hvilka genom allmän tidning, anslag eller annorledes kungöras, eller hvartill inträdeskort försäljas eller afgift på ett eller annat sätt från allmänheten fordras, begäres eller mottages, eller till hvilka allmänheten eljest har tillträde, skall därom göra anmälan hos polismyndigheten. Ifall tillställningen kungöres genom allmän tidning, skall denna anmälan ske före kungörandet och eljest, där så ske kan, minst 24 timmar före tillställningens början. Den, som anmäler tillställningen, vare pliktig, när det af polismyndigheten påfordras, ej mindre att styrka, att den uppgifna lokalen eller platsen blifvit af ägaren eller innehafvaren upplåten för ändamålet, än äfven att om tillställningens ändamål och beskaffenhet lämna polismyndigheten de upplysningar, denna äskar för att kunna meddela erforderliga ordningsföreskrifter; allt vid äfventyr, att tillställningen eljest anses icke vara behörigen anmäld.

Är fråga om maskerad, bal, lekstuga, lindansning, positivspelning eller dylikt, akrobatiska konststycken, konstridning, djurförevisning eller andra med dessa jämförliga tillställningar, eller skall tillställning äga

rum på gata, torg eller annan allmän plats eller på annat under bar himmel beläget ställe, till hvilket allmänheten eljest har obehindradt tillträde; då skall polismyndighetens tillstånd afvaktas, och vare förbjudet att, innan tillstånd meddelats, utlämna inträdeskort, fordra, begära eller mottaga afgift.

Den, som gjort anmälan om tillställning, vare sig tillstånd erfordras eller icke, har att ställa sig till efterrättelse de ordningsföreskrifter, som kunna af polismyndigheten meddelas.

Underlåter någon hvad här är stadgadt, eller försummar ägare eller innehafvare af lokal eller plats, som för tillställning kommer att begagnas, att före tillställningens början göra sig förvissad att tillställningen blifvit vederbörligen anmäld eller i fall, där sådant erfordras, tillåten, böte från och med 5 till och med 100 kronor.

Där sig visar, att tillställning, som här ofvan omförmäles, åsyftar eller innebär något, som strider mot sedlighet eller allmän lag eller föranleder till svårare oordning, äger polismyndigheten att dess förnyande förbjuda. I nu nämnda fall, äfvensom då tillställningen utan vederbörlig anmälan eller tillåtelse äger rum eller bland de närvarande uppkommer oordning af svårare beskaffenhet, den där icke genom deltagarnes i densamma aflägsnande kan undanröjas, må sammankomsten af polismyndigheten upplösas; och vare alla de, som å stället sig församlat, pliktige att, på nämnda myndighets uppmaning, därifrån sig begifva, vid bot från och med 5 till och med 100 kronor för enhvar, som icke ställer sig sådan uppmaning till efterrättelse.

30 §.

Hvad i denna stadga är föreskrifvet om stad, gälle äfven i tillämpliga delar för köping, hamn, fiskläge och annat ställe med större sammanträngd befolkning, då Kungl. Maj:ts befallningshafvande, efter vederbörandes hörande, sådant förordnar genom beslut, som skall Kungl. Maj:ts pröfning underställas; skolande Kungl. Maj:ts befallningshafvande i sammanhang härmed, efter det vederbörande blifvit hörda, jämväl underställa Kungl. Maj:ts pröfning förslag, om hvilka styrelser eller myndigheter böra på sådant ställe fullgöra hvad som i stad, enligt stadgan, åligger magistrat eller annan lokalmyndighet därstädes, samt om dessa styrelsers eller myndigheters sammansättning och vidden af deras befogenhet uti ifrågavarande hänseende.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande äge jämväl, där omständigheterna därtill föranleda, att, efter vederbörandes hörande, genom be-

slut, som underställes Kungl. Maj:ts pröfning, särskildt förordna, att hvad i 13 § är stadgadt skall tillämpas å visst område invid eller i närheten af stad, och tillkommer i ty fall inom sådant område kronofogde enahanda befogenhet, som enligt 13 § är i fråga om stad tillagd polismyndighet därstädes.

Väl stadgas uti § 7 af kungl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, att kommunalstämma äger att för upprätthållande af de ordningsstadgar, som kommunalstämman kan finna skäl att för kommun uppgöra, bestämma viten från och med en till och med tjugu riksdaler riksmünt, hvilka dock, för att blifva gällande, måste vara af konungens befallningshafvande pröfvade och godkända; men efter utskottets mening bör denna bestämmelse icke utgöra något hinder för att hvad ordningsstadgan för rikets städer i § 13 föreskrifver äfven må kunna göras tillämpligt för hvarje landskommun, som sådant önskar och därom i behörig ordning gör framställning. Redan nu kunna på grund af stadgandet uti § 30 dessa föreskrifter göras tillämpliga och tillämpas äfven på flera ställen uti vissa *delar* af landskommuner; och det torde icke kunna anses annat än som en nära till hands ligande utveckling af nämnda förhållande likasom en afsevärd fördel för en landskommun, hvilken finner sådana föreskrifter för sig lämpliga, att dessa kunna göras gällande inom *hela* kommunen.

På grund häraf finner utskottet sig böra hemställa:

att Första Kammararen behagade biträda Andra Kammararens den 2 i denna månad i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 6 maj 1907.

På utskottets vägnar:

GUSTAF BERG.